§. 375. Agga (ütles ta) senni kui ma Hinge heidan, ei lasse ma omma täit Waggadust mitte ennesest ärralahkuda; ommast Öigussest pean ma kinni, ja ei jätta sedda mitte mahha; mo Südda ei wötta mitte mind laita mo Ello Päwade pärrast. Mo Waenlane sago öälaks arwatud, ja kes mo wasto seiswad, pöraseks Sest mis on Sallalikko Lotus, kui Jummal ta Ello ärraleikab, ja temma Hinge wäljalükkab? Kas Jummal peaks temma Kissendamist kuulma, kui temmale kitsas kätte tulleb? Ei koggonist!

§. 376. Kust leitakse Tarkus, ja kus on Moistusse Paik? Ei tea waene Innimenne, mis ta maksab, ja sedda ei leita mitte Ellawatte Ma peält. Süggawus ütleb: ei sedda polle minno sees, ja Merri ütleb: ei polle sedda minno jures. Kül temma on ärrapettetud keikide Ellawatte Silmade eest; agga Jummal moistab ärra temma Teed, ja teab temma Paika, ja ütleb Innimessele: Wata, „Issanda Kartus se on Tar„kus, ja kurjast ärralahkuma, se on Mois„tus!"

§. 377. Oh! (ütles Ijob weel) kes teeks et ma olleksin nenda kui endiste Kude sees, nenda kui neil Päiwil, kui Jummal mind hoidis, kui se Keigewäggewam alles mo jures olli; kui keik Rahwas mind auustasid, ja Würstid ja Peälikkud Kät Su peäle pannid minno eest! Kui ühhegi Körw mind kulis, se kitis mind önsaks, ja kelle Silm mind näggi, se andis head Tunnistust. Sest ma peästsin sedda Willetsat, ja waese Lapsel ollin ma Abbimees: Pimmedal ollin ma Silmaks, ja Jallaks sellele, kes lonkas; Waestele ollin ma Issaks, ja järrelkulajaks sell, kedda ma ei tunnud. Sepärrast mötlesin minna: Kül ma heidan Rahho sees Hinge, ja saan Päiwi ni paljo Kui Liwa, minno Au olli ikka uus mo jures,

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1783, lk. 27